

Boodschap van paus Franciscus voor de Wereldmissiezondag 2018

Laat ons samen met jonge mensen het evangelie naar allen brengen

Beste jongeren, samen met jullie wil ik nadenken over de missie die Jezus ons toevertrouwd heeft. Terwijl ik mij tot jullie richt, wil ik tevens alle christenen aanspreken die in de Kerk het avontuur van hun leven als kinderen van God zijn aangegaan. Wat mij ertoe beweegt in dialoog met jullie tot iedereen te spreken, is de zekerheid dat het christelijk geloof altijd jong blijft, als het zich openstelt voor de missie die Christus ons toevertrouwt. Door de missie wordt het geloof versterkt (vgl. Redemptoris Missio, 2), schreef de heilige Johannes Paulus II, een paus die een grote liefde en zorg toonde voor de jongeren.

De synode die wij aanstaande oktober, de Wereldmissiemaand, in Rome zullen organiseren, biedt ons de gelegenheid, in het licht van het geloof beter te begrijpen wat de Heer jullie jonge mensen en door jullie de christelijke gemeenschappen wil zeggen.

Het leven is een missie

Elke man en vrouw is een missie en dat is de reden waarom de mens op aarde is. Aange trokken en gezonden worden zijn twee bewegingen die ons hart, vooral in onze jeugd, ervaart als innerlijke krachten van de liefde, die een belofte voor de toekomst inhouden en richting geven aan ons leven. Meer dan ieder ander voelen jonge mensen de kracht van het leven dat op ons inbreekt en ons aantrekt. De eigen verantwoordelijkheid voor de wereld vreugdevol te beleven, is een grote uitdaging. Ik ben me goed bewust van de lichte en de donkere kanten van de jeugd, en als ik denk aan mijn jeugd en familie herinner ik me de intensiteit van de hoop op een betere toekomst. Het feit, dat wij niet door een eigen beslissing hier op aarde zijn, laat ons voorvoelen, dat er een initiatief is dat ons voorafgaat en ons laat bestaan. Ieder van ons is ertoe geroepen daarover na te denken: "Ik ben een zending op deze aarde en daarom bevind ik mij in deze wereld." (Evangelii Gaudium, 273).

Wij verkondigen jullie Jezus Christus

Door het verkondigen van wat zij om niet ontvangen heeft (vgl. Mt. 10,8; Hand. 3,6), kan de Kerk met jullie jonge mensen de weg en de waarheid delen, die leiden tot de zin van het leven op deze aarde. Jezus Christus, die voor ons gestorven en verrezen is, doet een beroep op onze vrijheid en daagt ons uit om deze ware en volle zin te zoeken, te ontdekken en te verkondigen. Beste jongeren, wees niet bang voor Christus en zijn Kerk! In hen bevindt zich de schat die het leven met vreugde vervult. Ik zeg jullie uit eigen ervaring: dankzij het geloof heb ik het fundament voor mijn dromen gevonden en de kracht ze werkelijkheid te laten worden. Ik heb veel leed, veel armoede gezien, die het gezicht van zoveel broeders en zusters zwaar tekent. Maar voor diegenen die in gemeenschap met Jezus staan, is al het kwaad een uitdaging om steeds meer lief te hebben. Veel mannen en vrouwen, veel jonge mensen hebben uit liefde voor het evangelie in edelmoedige zelfgave hun broeders en zusters gediend, soms zelfs tot in het martelaarschap. Van het Kruis van Jezus leren wij de goddelijke logica van de zelfgave (vgl. 1 Kor. 1,17-25) als verkondiging van het evangelie voor het leven van de wereld (vgl. Joh. 3,16). Aangestoken zijn door de liefde van Christus, betekent verteerd te worden door dat vuur en het laat degenen die men liefheeft, groeien; het verlicht en verwarmt hen (vgl. 2 Kor. 5,14). In de school van de heiligen, die ons openen voor de wijde horizons van God, nodig ik jullie uit, je in elke situatie af te vragen: "Wat zou Christus in mijn plaats gedaan hebben?".

Het geloof doorgeven tot aan de einden der aarde

Ook jullie jonge mensen zijn door de doop levende leden van de Kerk geworden en gezamenlijk hebben wij de opdracht aan iedereen het evangelie te brengen. Jullie staan op het punt je leven te beginnen. Het geloof dat ons door de sacramenten van de Kerk doorgegeven werd, groeit in de genade en verenigt ons met de stroom van getuigen uit vele

generaties. Daarbij wordt de wijsheid van degenen die ervaring hebben, tot getuigenis en bemoediging van degenen die naar de toekomst kijken. En anderzijds wordt de frisheid van de jongeren tot steun en hoop voor diegenen die al dicht bij het einde van hun weg zijn. In deze mix van verschillende levensfasen bouwt de zending van de Kerk bruggen tussen de generaties; ons geloof in God en onze liefde tot de naaste zijn een bron van diepe eenheid.

Dit verbreiden van het geloof, dat de kern is van de zending van de Kerk, gebeurt dus door een "aangestoken worden" door de liefde, waar vreugde en enthousiasme de nieuw ontdekte zin en volheid van het leven tot uitdrukking brengen. De verbreiding van het geloof door aantrekkingskracht vraagt om een open en door liefde verruimd hart. Het is niet mogelijk grenzen te stellen aan de liefde: sterk als de dood is de liefde (vgl. Hoogl. 8,6). En een dergelijke verruiming leidt tot ontmoeting, tot getuigenis, tot verkondiging; ze schept gemeenschap in de liefde voor allen die ver weg van het geloof er onverschillig, soms afwijzend en vijandig tegenover staan. Menselijke, culturele en religieuze milieus waarvoor het evangelie van Jezus en de sacramentele presentie van de Kerk nog vreemd zijn, vertegenwoordigen de uiterste periferieën, de "einden der aarde", tot wie de missionaire leerlingen van Jezus sinds zijn verrijzenis gezonden zijn, in de zekerheid dat zij hun Heer altijd bij zich hebben (vgl. Mt. 28,20; Hand. 1,8). Dat bedoelen we met *Missio ad gentes*. De meest troosteloze periferie van de mensheid die Christus nodig heeft, is de onverschilligheid tegenover het geloof of zelfs de haat tegen de goddelijke volheid van het leven. Elke materiële en spirituele armoede, elke vorm van discriminatie van broeders en zusters is altijd een gevolg van het afwijzen van God en Zijn liefde.

De einden der aarde, beste jongeren, zijn voor jullie tegenwoordig heel relatief en altijd makkelijk "begaanbaar". De digitale wereld, de sociale netwerken die alles doordringen en doorkruisen, laten grenzen verdwijnen, lossen randen en afstanden op en reduceren de verschillen. Alles lijkt binnen bereik te zijn, zo dichtbij en direct. Maar zonder de allesomvattende gave van ons leven hebben we misschien ontelbare contacten, maar zullen we nooit delen in een ware levensgemeenschap. De zending naar de einden der aarde verlangt een zelfgave in de roeping, die ons gegeven is door diegene die ons op deze wereld heeft gezet (vgl. Lc. 9,23-25). Ik durf te zeggen: het beslissende voor een jong iemand die Christus wil navolgen, is de zoektocht naar de eigen roeping en daaraan vasthouden.

Getuigen van de liefde

Ik dank alle kerkelijke instellingen die het jullie mogelijk hebben gemaakt tot een persoonlijke ontmoeting met Christus te komen, die leeft in zijn Kerk: de parochies, verenigingen, bewegingen, religieuze gemeenschappen en de diverse missionaire organisaties. Veel jongeren vinden in het missionaire vrijwilligerswerk een weg om de "geringsten" te dienen (vgl. Mt. 25,40), waar ze de menselijke waardigheid bevorderen en getuigen van de vreugde van de liefde en van het christen zijn. Deze kerkelijke ervaringen zorgen ervoor, dat de opleiding van eenieder niet slechts een voorbereiding is op het eigen beroepsmatige succes, maar dat hier een gave van de Heer wordt ontwikkeld en gecultiveerd om anderen beter te kunnen dienen. Deze lovenswaardige vormen van een tijdelijke missionaire inzet zijn een vruchtbaar begin en kunnen jullie in het onderscheiden van je roeping helpen, te besluiten voor de complete zelfgave als missionaris.

Uit jonge harten werden de Pauselijke Missiewerken geboren om de verkondiging van het evangelie aan alle volkeren te bevorderen en bij te dragen aan de menselijke en culturele groei van veel naar waarheid dorstende volkeren. De gebeden en de materiële hulp die door de Pauselijke Missiewerken grootmoedig gegeven en verdeeld worden, helpen de Heilige Stoel ervoor te zorgen, dat diegenen die voor hun eigen behoeften iets ontvangen, van hun kant in hun omgeving getuigenis kunnen afleggen. Niemand is zo arm, dat hij niet iets geven kan van wat hij heeft, vooral echter van dat wat hij is. Ik wil mijn bemoediging aan de jonge Chilenen herhalen: "Denk niet dat je niets te bieden hebt of dat niemand je nodig heeft. Veel mensen hebben jou nodig, denk daaraan. Ieder van jullie: denk in je hart: veel mensen

hebben mij nodig" (*Ontmoeting met de Jongeren, Nationaal Heiligdom Maipú, 17 januari 2018*).

Beste jongeren, de aanstaande missiemaand oktober, waarin de aan jullie gewijde synode plaatsvindt, zal een verdere gelegenheid zijn om missionaire leerlingen te worden, hartstochtelijker toegewijd aan Jezus en Zijn zending tot de einden der aarde. Ik bid Maria, de Koningin van de Apostelen, de heilige Franciscus Xaverius en de heilige Theresia van het Kindje Jezus alsook de zalige Paolo Manna om hun voorspraak en hun begeleiding voor ons allen.

Uit het Vaticaan, 20 mei 2018, het Hoogfeest van Pinksteren.

Franciscus

Vertaling vanuit de Duitse en Engelse tekst door Missio Nederland.